

Echte vissers

We weten allemaal dat de Belgische vissersvloot er met de jaren op achteruit gaat. Waar de vloot vroeger bestond uit 300 tot 400 schepen is dat aantal teruggevallen op enkele tientallen. Dat had tot gevolg dat ook de echte vissers uit het straatbeeld zijn verdwenen.

Het verdwijnen in 1936 van de oude vismijn langs de Visserskaai en het bestendig inkrimpen van de vissersvloot — zowel in de kust- als de diepzeevisserij — brachten met zich mee dat ook de authentieke visser uit de stad is verdwenen.

Visserstype

Zelfs in de prentkaarten-stalletjes vindt men dat echte visserstype van weleer niet meer terug. Dergelijke kaar-

ten waren vooral in trek voor 1914. Badgasten stuurden ze naar familie en vrienden als bewijs dat ze echt aan de kust waren geweest.

Voor de realisatie van deze prentkaarten gingen fotografen op zoek naar oude visserstypes en vroegen hen om te komen poseren. In ruil kregen ze wat drinkgeld. Aan de vissers werd gevraagd om voor de foto's een jumper of olie-jekker aan te trekken. Ze droegen ook meestal een hals-

OSTENDE. — Type de Pêcheur de la Mer du Nord

Deze Franse visser lieten de fotograaf en uitgever van de prentkaarten doorgaan voor een Oostendse visser.

Oostendse visser rustend op een stoel. Let op zijn vermoeide handen.

doek, want de nek moest het meest tegen de koude worden beschermd. Onder hun jumper droegen de vissers een dikke trui, in de omgangstaal een *baai* genoemd. Hun hoofd beschermden ze met een zuidwester.

Als men de twee hierbij afgedrukte vissers bekijkt, dan vallen hun getaand gezicht en hun zware, vermoeide handen meteen op. Het jarenlang op zee in weer en wind hun beroep uitoefenen had hen getekend. Zelf spraken deze vissers zelden over hun handen, maar wel over hun *klauwen*.

Trucage

Franse fotografen waren niet gegeneerd om enkele van hun visserstypes uit Duinkerke of Boulogne in beeld te brengen en er bij gelegenheid

een vissershaven langs onze kust bij te drukken. Een typisch voorbeeld is de foto van de vissers met visnet over de schouder. De kaart is afkomstig van een Franse uitgever die ze door de boekhandels ook in het buitenland liet verspreiden. In Oostende werd de kaart verkocht door Godtfourneau in de Vlaanderenstraat 7.

De visser op de stoel gezeten is ongetwijfeld gefotografeerd in de studio van de fotograaf, wellicht Lebon. Hij beschikte immers over een decor met de zee als achtergrond. Dat decor gebruikte hij ook om badgasten en spelende kinderen op de gevoelige plaat vast te leggen.

Beide kaarten dateren van voor 1905 en zijn dus bijna een eeuw oud.